

(דף ט ע"א) וְסִיְהָרָא, וְעַל שְׁמֵיהּוּ אֶתְקַרֵי כִּי שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ם (תהלים פד יב), וּבְתַהוּא זְמַנָּא
יִתְקַיֵּים בֵּיהּ, לֹא יבֵא עוֹד שְׁמֵשׁ וְיִרְחַד לֹא יֵאָסֵף (ישעיה ס כ).

וְהָכִי צְרִיךְ לְאַעְבְּרָא לִיהּ מִשְׁמַאלָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהִי גְבוּרָה, דְּמִתְמָן מְצַפּוֹן תְּפַתַּח
הַרְעָה (ירמיה יד א), וְתִמָּן יִיְתִי לְמַתְבַּע חוּבִין, מֵאֲלִין דְּאֶתְמַר בְּהוֹן בְּנִים אַתֶּם לִיהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם
(דברים יד א).

מִתְמָן וְאִילָךְ אֲנֹן שָׂרִים, וְעַבְדִּים, מְסֻטְרָא דְחִינוּן דְּכֶרְסֵיָא שָׂרִים וּמְמַנָּן, מְסֻטְרָא דְכִכְבֵּיָא דְנְהָרִין
בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא עַבְדִּין, וְהָאִי אִיהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים, וְהָאִי אִיהוּ דְצְרִיךְ לְאַנְפָּא לִיהּ חֶרְפָּא
לְשִׁית סְטָרִין, דְּאֲנֹן שְׁמֵיָא וְאַרְעָא, שְׁמֵשׁ אֶתְקַרֵּא, כְּפֹא דִין וְכְפֹא רַחֲמִים, לְאַעְבְּרָא סְמָא"ל
וְנַח"ש מְנִיָּהוּ, דְּמִסְטְרָא דְלַהוֹן שְׁלִיט סְמָא"ל וְכַת זֹגוּ.

וְצְרִיךְ לְקַשְׁרָא לִיהּ בְּרַצוּעֵין דְתַפְלִין, תְּרִין בְּתִרִין קַרְנֵי, וְחַד בְּדְרוּעָא, וְלְבַתֵּר יִשְׁחֹט לִיהּ
בְּקַרְיַת שְׁמַע, בְּגִין דְּלֹא יִתְקַרַב לְסְטְרָא דְגְבוּרָה, אֲבָל מְסֻטְרָא דְסְפִירָן וְהוּוִיּוֹת דְלַהוֹן, אֶתְמַר
לֹא יִגְוִרָךְ רַע (תהלים ה ה), וְהַזֵּר הַקָּרֵב יוֹמֵת (במדבר א נב).

וְעוֹד ה' הַיָּד כְּתָה, דְאִיהִי יוֹנָה קַדִּישָׁא, מְצַפְצַפָּאן לָהּ בְּנֶהָא בְּכַמָּה עַפְצוּפִין דְזְמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבַּחוֹת וְהוֹדְאוֹת, עַד דְנִחְתִּין לָהּ לְגַבִּיָּהוּ, הָא נִחְתִּין לָהּ לְגַבִּיָּהוּ קִשְׁרִין לָהּ בְּרַצוּעָה, דְאִיהִי
ו' שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְהִינֵנו רְזָא וְהָיָה לְאוֹת עַל יְדֻכָּה (שמות יג ט), קִשְׁוֹרָא דְתַרְוִיָּהוּ דָא י', וְדָא
יְחוּדָה, וּבְגִין דָּא בְּקִשְׁוֹרָא דְתַרְוִיָּהוּ, מָאן דְשָׁח שִׁיחָה בִּינֵיהוּ, דְאִיהִי שִׁיחַת חוּלִין, עֲבִירָה הִיא
בְּיָדוֹ, דְעַבְדָּ בָּהּ פְּרוּדָא בִּין ו"ה דְאִיהוּ עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וּמְלִכּוּתֵיהּ.

תְּפִלִּין דְרִישִׁיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ ו', אִיהִי ה' עֲלָאָה, אִימָא עֲלָאָה, עֲטָרַת תְּפִאָרַת, עֲלָהּ
אֶתְמַר פְּאָרְךָ חֲבוּשׁ עֲלֶיךָ (יחזקאל כד יז), אֲלֹן תְּפִלִּין שְׁפָרָאֵשׁ, וְהָאִי אִיהוּ רְזָא הוּוִי"ה, דְאֶתְמַר בֵּיהּ
הִנֵּה יָד יְהוּ"ה הוּוִי"ה וכו' (שמות ג), וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מְאָרִי דְתַלְמוּדָא יְרוּשְׁלָמִי, הוּוִי"ה בְּאַמְצַע.
יָד יְהוּ"ה מִימִינָא, דְאֶתְמַר בָּהּ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה (שם יד לא) מְסֻטְרָא דְחֶסֶד, יָד רְמָה
מְסֻטְרָא דְתְּפִאָרַת, דְאֶתְמַר בָּהּ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים בְּיַד רְמָה, יָד חֲזָקָה בְּאַמְצַעִיתָא דְאִיהִי יָד
יְהוּ"ה הוּוִי"ה, לְמַהוּי רַחֲמֵי מְפֵל סְטְרָא, דִּינָא כְּבוּשׁ בְּאַמְצַעִיתָא, יָד רְמָה עֲלָהּ אֶתְמַר וְהוּוִי"ה
יְהוּ"ה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ (זכרי' יד ט), וְתַלְתָּ זְמַנִּין י"ד אֲנֹן מ"ב אֲזַפְרוֹת דְתְּפִלִּין דִּיָּד וְתְּפִלִּין
דְרִישָׁא.

י"ד שְׁבִינְתָא תְּתָאָה אִיהִי הַיָּד הַגְּדוֹלָה מִימִינָא דְחֶסֶד, דְתִמָּן חֲכָמָה, יָד חֲזָקָה מְסֻטְרָא דְגְבוּרָה,
דְתִמָּן בִּינָה, יָד רְמָה מְסֻטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, מְעוּפָר בְּכַתֵּר עַל רִישִׁיָּה, תְּפִלִּי דְמְאָרִי
עֲלָמָא.

שִׁין נֶשֶׁל תְּפִלִּין הַלְכָה לְמִשְׁהָ מְסִינֵי, ש דְתַלְתָּ רְאִישִׁין, דְאַרְבַּע רְאִישִׁין, לְקַבֵּל שְׁבַע הַנְּעֻרוֹת הָרְאוּיֹת
לְתַת לָהּ מִבֵּית הַמְּלָךְ (אסתר ב ט), וְאִינֹן בְּשַׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְב שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ
וּשְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וְלְקַבֵּל אֲלִין שְׁבַעָה, אִית שְׁבַעָה רוּאִי פְּנֵי הַמְּלָךְ הַיּוֹשְׁבִים רְאוּשׁוֹנָה בְּמִלְכּוּת.

ותפארת איהו כבוש באת יו"ד, עם ה' תתאה, ונפשו קשורה בנפשו, ואיהו כבוש עם את י'
מסטרוא דה' עלאה, ובגין דא אין כבוש מתיר עצמו מבית האסורין, דאיהו בגלות עם ישראל,
הדא הוא דכתיב (ישעיה סג ט) בְּכָל צָרְתָם לוֹ צַר בּוֹ, לֹא צַר בּוֹ, בְּהָהוּא זְמַנָּא דאיהו עם ישראל
לא צר ודאי, ולית צר אלא יצר הרע, דהזר הקרב יומת (במדבר א נב).

ורוא דמלה פי בי חשק ואפליטהו (תהלים צא יד), פי בי בגימטריא מ"ב אזפרות דתפלי, אשגבהו פי
ידע שמי, יקראני בקריאת שמע, ואענהו, הדא הוא דכתיב אז תקרא ויהו"ה יענה (ישעי נח ט),
יהו"ה בארבע פתי דתפלי דרישא, דאינון ארבע אתון אהי"ה, ויהו"ה יענה, יהו"ה בארבע פתי
דתפלין דיה, דאינון אדנ"י, ואי תימא לאו אינון ביד אלא בית אחד חמשאה, יד כהה, הכי הוא
והאי דאיהי חמשאה (דף ט ע"ב) ואיהי רביעאה, רביעאה ליה"ו יד כהה, יה"ו איהו אהי"ה, וסליק
לחושבן כ"א, וארבע אתון בכלל כ"ה, ה' מן יהו"ה רביעאה ליה"ו, וחמשאה לאהי"ה, דאיהו
ארבע פתי, ואיהו בית חמשאה.

ועוד אהי"ה אדנ"י סלקי לחושבן אלהי"ם, דאיהו כללא דחמשאה פתי תפלי, יהו"ה ארבע פרישין,
י' קדוש לי (שמות יג ב) ודא חכמה, ה' והיה פי יביאה (שם יא) ודא בינה, ואינון לימינא ושמאלא,
דאינון חסד גבורה, ו' שמע ישראל (דברים ו ד) תפארת, כליל שית תיבין דיהודא, ה' והיה אם
שמע (שם יא יג) מלכות, שכינתא תתאה.

תלת רצועין נצח והוד ויסוד, יסוד רצועה דקשיר וא"ו עם ה', פי כל בשמים ובארץ (דה"א כט יא),
דאחיד בשמיא ובארעא, תרין רצועין נצח והוד, דאחידן בה' עלאה, והקרנים גבוהים, והאחת
גבוהה מן השנית (דניאל ח ט), אוף הכי תרין רצועין חד ארוכה וחד קצרה, קצרה עד החזה, ארוכה
עד טבורא.

ואתפשטותא דה' עלאה עד הוד באת י' איהו, דאיהו קשר של תפלין דרישא, דאיהי ה' עלאה,
סליקת לחמשין, חמש זמנין עשר באת י', והיינו ה' י' מן אלהי"ם, חמש זמנין ה' באת י' חמשין,
בחמש ספירן, יסוד כ"ל נטיל לון כלהו, וירית לון לכלה והיינו כ"ל כלהו.

באת ה תתאה קרן אחת, ורוא דמלה אוקמוהו רבנן, שור שחקריב אדם הראשון קרן אחת
היתה לו במצחו, שנאמר (תהלים סט לב) משור פּר מקרן מפּרים, מקרן חסר יו"ד כתיב, ודא רצועה
דיד דתפלי דמארי עלמא.

כ' בתר דמארי עלמא, איהו שמייה, תפלין דשני, אבל בתר תפלין עליה, ורוא דמלה אין קדוש
פיהו"ה פי אין בלתה (שמואל א ב ב), לית פקודא דלא אתפלילן ביה עשר ספירן.

ועיקר דתפלין משמאלא, ובגין כה נשבע יהו"ה בימינו (ישעיה סב ד) זו תורה, ובזרוע עזו אלו
תפלין, ומסטרוא דשמאלא ה' תפלין על ו', אימא על ברה, בגין דבהה אתפני, הדא הוא דכתיב
פנין שמים בתבונה (משלי ג ב). י' אבא, תפלין על ברתא ה', דביה אתבניאת, הדא הוא דכתיב
יהו"ה בחכמה יסד ארץ, ודא הוא הו"ה, ודא הוא רוא ארבע משמרות הויה לילה.

ואית דאמר תויות באמצע, פגוונא דא יהה"ו, י קדש לי, ה' ה' והיה כי יביאך והיה אם שמע, ו'
שמע ישראל, הוי"ה ו' י' באמצעיתא, יהה"ו ה' ה' באמצעיתא.

ובצורה די"ב תוין, אשתמודעו פלהו, ואלין אינון יהו"ה יהה"ו ויה"ה, דרמיין בשם יו"ד ה"י וי"ו
ה"י, האי שמא מקורא דאתוון, ומקורא דלהון בקראי בנקודי, יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ
(תהלים צז יא), מקורא דנקודי מן יהה"ו (ירמיה ט כג) יתהלל המתהלל השכל וידוע, ויה"ה (שמות כו יט-כ)
ידותיו ולצלע המשכן השנית.

תלת ווי"ן בהאי שמא יו"ד ה"י וי"ו ה"י, והי"ה והה"י ויה"ה, ונקודין דלהון ויראו אותה שרי
פרעה (בראשית יב טו) ויהי"ה, ויהה"י ודבש היום תזה יהו"ה (דברים כו טו), ויה"ה וירא יושב הארץ
הפנעני (בראשית נ טו). הוה"י היו"ה ההי"ו מקורא דלהון, הוה"י וכל זה איננו שוה לי (אסתר ה יג),
היו"ה המר ימירנו והיה הוא (ויקרא כז לג), ההי"ו עירה ולשרקה בני אתנו (בראשית מט יא), היה"ו
הוי"ה ההו", תיה"ו ליהו"ה אתי ונרוממה שמו (תהלים לד ד), היו"ה הנה יד יהו"ה הויה (שמות ט ג),
ההו"י (דברים ו כה) וצדקה תהיה לנו פי.

וכל קראין דקא אתיין תוין אליו בראשי אתוון, או בסופי אתוון, בין מן התורה בין מן הנביאים
בין מן הכתובים, יכיל לנקדא לון בנקודיהו, אוף הכי כל תוין דקא אתיין מתלת אתוון, נקודה
דלהון בקראין, פגון יהה מקורא דיליה פי יהו"ה יהי"ה בכסלך (משלי ג כו), ואית דנקיד לון מראשי
תיבין לתויה דבסופי תיבין, ואם תויה בראשי תיבות נקודא דיליה בסופי תיבין. ואית נקודה
ברזא אחרא

